ISIDORUS HISPALENSIS
12. Jh.
Seite 56r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cap̄ amniū fontesq; reuolutus recurrat. mari aut̄ certum ēe
colorē. s; p qualitate uentor̄ mutari. nā m̄ flauū ē. modo
lutulentum modo atrum. De oceano. iii.

Oceanus v̄ et ḡci et latini ido nominant eo qd̄ incirculi
m̄ ambiat orbē. siue aceleritate qd̄ ociuś currat. ut̄
quia ut celum purpureo colore nitet oceanus quasi
cianeus. iste ē qui oras t̄rarū amplectit̄. alt̄nisq; estib̄
accedit atq; recedit. Respirantib; eni impfundum
uentis aut remouet maria aut resorbet quiq;
apximus regionib; diúsa uocabula sumpsit. ut gallicus. nā
gaditanū fretum agadib; dictū. ubi primū ab occeano. ma
ris magni lim̄ apitur. Vnde & hercules cū gadib; puenisset
columnas ibi posuit. speans illic ēē orbis t̄rarū finem.

germanicus scithi
cus. caspius. hirca
nus. athlanticus.
gaditanus.

Mare magnū ē qd̄ ab occasu De medit̄raneo
ex oceano fluit & in meridiē uergit. inde ad septen
trionē tendit. qd̄ inde magnū appellat̄. quia cēta maria
incōparatione eius minora sunt. iste ē & mediterraneus
q̄ p media terra usq; ad orientē pfundit̄ europā & africā
asiamq; de t̄minans. cui primę partis sin̄ qui in hispanis
pfunditur hibericus & balearicus appellatur. deinde gal
licus qui narbonensem puinciā alluit. mox ligusticus
qui iuxta genuā urbē est pximus. post hęc turren̄ qui ita
liam adtingit. quē ḡci ioniū. itali inferum uocant. de
inde siculus qui ad sicilia usq; ad cretā uadit. de inde
creticus qui in pamphiliā & egyptū p tendit. inde elles-
pontus qui in septentrionē retorquens ansiactib; mag
nis iuxta ḡcias & illiricū in angustias septē stadior̄
stringitur stringit̄ quo xerses ponte nauib; facto in
greciam cōmeauit. ibi ē auidus. inde diffusus ab eqre